

В ботанічному саду. Париж.

З невпинного ходіння мимо ґрат  
у неї зір спустошився й стомився.  
Здається їй, що стало більш в стократ  
тих ґрат,— за ними, певне, світ кінчився.

М'яка хода, та, сповнена снаги,  
вона кружляє по вузькому колі.  
Це — наче танець сили навкруги  
могутньої, оглушеної волі.

Коли вона з зіниць своїх заслін  
одсуне враз,— в них образ світу вринє,  
крізь пружну тишу тіла пройде він  
і в глибу серця врешті згине.

1902

Перекладач: Микола Бажан